

Ji pasiguldė maitininką ant kelių, nusmaukė kelnes ir ėmė barstyti jo baltą riebų rudais garbanotais plaukeliais apaugusį *užpakalį* milteliais nuo iššutimo. Staiga iš visų pusių mus apsupo policininkai su

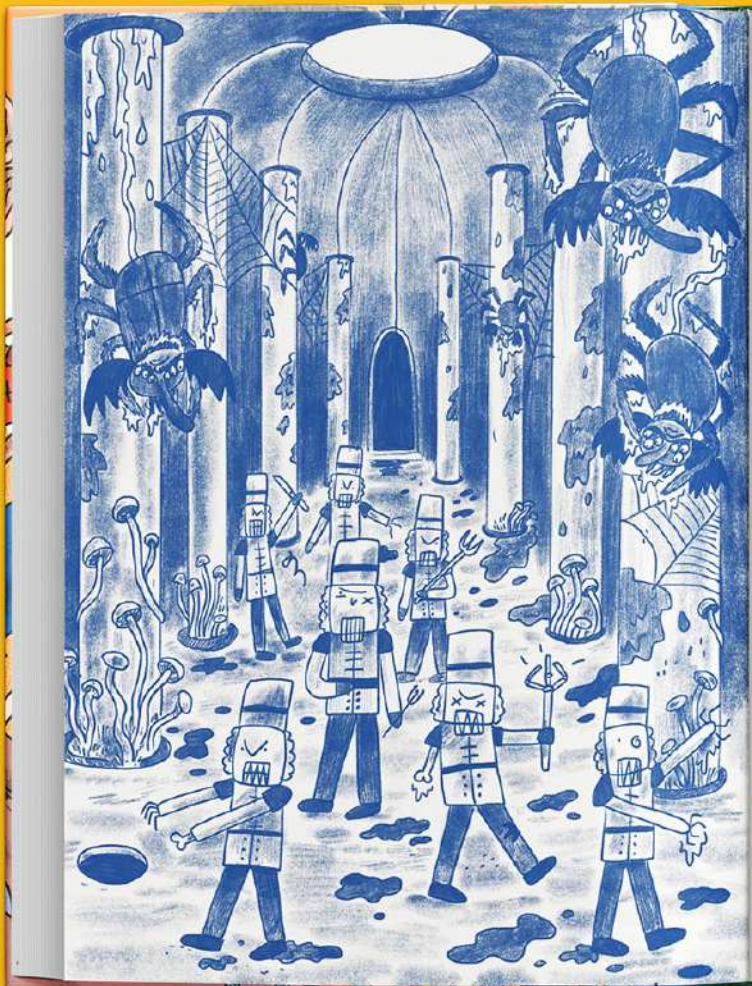
neperšaukamomis liemenėmis, šalmais ir pistoletais:

- *Rankas už galvos!* Klaupkitės ant kelių, dar vienas judesys ir mes atidengiam ugnį! – sušuko vienas iš jų, matyt, vadas.

Mes sutrikę surakinome rankas ant pakaušių ir suklypome.

Di nustebusi apsižvalgė ir paleido besispardantį maitininką. Tas išsitraukė pistoletą ir ėmė *žviigti*:

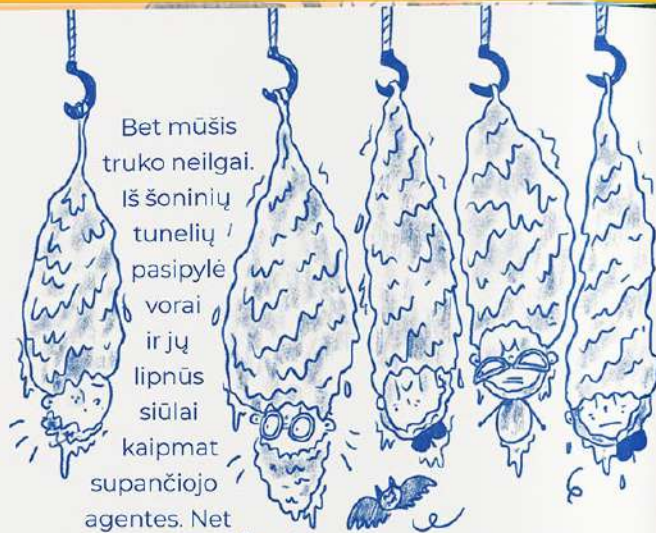

Palei sienas vaikščiojo karvės dydžio vorai. Jie buvo visiškai juodi ir blizgėjo tarsi metaliniai. Bet baisiausias – jų *galvos*. Plikos, apvalios, ilgomis kaip žmogaus nosimis ir nukarusiomis ausimis, panašiomis į šikšnosparnių sparnus. O jų akys švytėjo raudona pragaro ugnimi. Ėmiau drebėti visu kūnu. Žinoma, aš agentas, bet čia buvo iš tikrųjų

BAISU.

Bet mūšis
truko neilgai.
Iš šoninių
tunelių
pasipylė
vorai
ir jų
lipnūs
siūlai
kaipmat
supančiojo
agentes. Net

Diana pasidavė, kai visos jos aštuonios
rankos buvo tvirtai prilipdytos prie metalinio
kūno, ir tik galva beviltiškai sukosi ratu
kaip propeleris. Vorai baigė savo darbą ir su-
kabino jas visas šalia manęs. Ant žemės vo-
liojososi ištaškytų spragtukų dalys. Pasirodo,

jie buvo
robotai.

98

Staiga viskas nutilo ir
į salę įskrido dvi didelės
akys su propeleriais viršuje.

Jos apsuko ratą, kai kur stabtelėdamos,
tarsi apžiūrindamos įvykio vietą. Pas-
kui trumpam dingo ir grįžo atgal, ly-
dėdamos aukštą stiklinį akvariumą
ant ratukų. Iš šonų jis turėjo ilgas na-
riutas metalines rankas ir dvi keistas

mechanines ausis. Apačioje aukso
raidėmis spindėjo
užrašas:

SMEGENŪZAS

KAS GI NUTIKO DIANAI IR
SMEGENŪZUI? AR SUSEKS JUOS AGENTAI?
AR ŽAIDIMAS TEBEVEIKIA? PARAŠYK
AR NUPIEŠK SAVO VERSIJĄ IR JĄ
ATSIŪSK MUMS Į FEISBUKĄ:
MISTERIS PINKMANAS

Tik spėjau sušukti:
 – Grrrrrrr, brrrrr, blerrrr, –
 burna buvo pilna vandens ir dumblių.
 Staiga supratau, kad nebe grimz-
 tu, o skrendu.

Pramerkiau akis. Di, įsibridusį į vandenį,
 laikė mane už pakarpos viena geležinė ran-
 ka. Kita ji spaudė tą padarą su anties snapu,
 o dar dvi geležinės rankos bandė pražiody-
 ti krokodilą, kuris laikėsi įsikibęs dantimis

GARSO SKALE

į mano koją.
 Keistasis bebras
 išlinko visu kūnu

ir tvojo man le-
 tenomis, ant
 kurių buvo
 kažkokios iš-
 augos. Mane
 nudilgino bai-
 sus skausmas.

Suklikau nesavu
 balsu:

– Man įkando
 bebras
 mutantas,
 mirėtu!

Ar per jaunas
 mirėti! Ir kodėl
 turi mirėti geriausi?

